

Meniu

- Prima pagină
- Luceafărul de seară
- Editorial
- Debut
- Educație
- Invitație la lectură
- Comentarii
- Atitudini
- Diverse
- Istoria culturii
- Interviu
- Evenimente
- Știri de presă
- Contact

Caută pe sit

Arhiva

- ianuarie 2024
- decembrie 2023
- noiembrie 2023
- octombrie 2023
- septembrie 2023
- august 2023
- iulie 2023
- iunie 2023
- mai 2023
- aprilie 2023
- martie 2023
- februarie 2023
- ianuarie 2023
- decembrie 2022
- noiembrie 2022
- octombrie 2022
- septembrie 2022
- august 2022
- iulie 2022
- iunie 2022
- mai 2022
- aprilie 2022
- martie 2022
- februarie 2022
- ianuarie 2022
- decembrie 2021
- noiembrie 2021
- octombrie 2021
- septembrie 2021
- august 2021
- iulie 2021
- iunie 2021
- mai 2021
- aprilie 2021
- martie 2021
- februarie 2021
- ianuarie 2021
- decembrie 2020
- noiembrie 2020
- octombrie 2020
- septembrie 2020
- august 2020
- iulie 2020

Să-i faci nebunului statuie...

Articol scris de: **Ionuț CARAGEA** / 21 iun. 2012

Să-i faci nebunului statuie...

Prea multă suferință. Întreaga lume este în depresie. Până și Iisus dac-ar fi trăit s-ar fi îmbolnăvit de depresie. Oamenii suferinzi se simt neînțeleși. Dintre toți, poetul se crede cel mai neînțeles. Ar vrea ca ceilalți să fie și să gândească la fel ca el, chiar dacă nici el nu știe, de cele mai multe ori, ce gândește. Mai mult de atât, ar vrea să influențeze lumea, să fie ținut minte de cât mai mulți indivizi. O plăcere ce ascunde multe dorințe, multe frustrări, multe obsesii...

Un lucru este cert. Cel care descoperă că poate influența lumea... va simți nevoia de control și manipulare. Dacă reușește, va fi un prefăcut care va avansa pe treptele ierarhice ale celebrității, afișând mereu figura înțeleptului care are răspuns la orice întrebare. Care știe să-și ierte dușmanii și care acceptă, necondiționat, prietenia tuturor necunoscuților. Astfel va deveni un lider, un manipulator în masă, un guru al empatiei false prin cuvinte.

Dacă nu reușește, își va ascunde ura într-un cotlon întunecat și se va ruga să se întoarcă din morți și să se răzbune pe cei care nu l-au apreciat îndeajuns pe timpul vieții (Încuiaților, ipocriților, ați văzut cine-am ajuns? M-ați făcut să mă-ntorc în mormânt de mai multe ori până când mi-ați recunoscut geniul! Mai bine îmi înscenam propria moarte, plecam la mama dracului, să nu mă găsiți niciodată, și-apoi să vă privesc din obscuritatea mea cum îmi faceți statuie!).

Priviți poetul. Creștinul, ereticul, nihilistul, agnosticul, nonconformistul, filosoful, îndrăgostitul, suferindul și așa mai departe. La început își expune creațiile și așteaptă un răspuns. Are o mare iubire de sine, un orgoliu imens și o aparentă bunătate. Poetul le mulțumește celor care îl laudă, iar pe cei care-l critică negativ... ori îi tratează cu glacială indiferență, ori îi calcă în picioare și le dă lecții de viață, din perspectiva experienței uriașe pe care a acumulat-o. De parcă el ar fi Dumnezeu și ceilalți niște insecte. Dacă are un bagaj literar însemnat, te face și idiot în cel mai elegant mod cu putință! Dacă întâlnește o femeie „bună”, o vrăjește și o transformă-n amantă...

Priviți poetul. Tăcutul, ascunsul, modestul cu cerul gurii de lup bătrân, așteptând să fie descoperit, să i se facă o vizită în viziuna gloriei sale, să vă manipuleze subtil, cu saliva versurilor singuratiche, optzeciste sau postmoderniste. Merge Mohamed la munte sau muntele la Mahomed? Priviți poetul, nebăgatul în seamă, nedescoperitul, l-ați aflat în anonimul său și acum îi faceți mătănie. Păi de ce credeți că wwweghea pe Net, așteptându-vă clic-ul, salvatorul clic al curiosului îndrăgostit de misterul celui care știe să se ascundă atât de bine, încât lasă mereu o ușită spre rubrica de comentarii?

Dar mai este un poet pe care nu reușim să-l vedem. Sau nu vrem. Alienatul. Alienat pe bune, că doar nu i-o plăcea să trăiască alături de demenții ăia „care miros a mort de pe altă planetă”, fără să-i fie citite versurile. Cum a ajuns acolo? Să fie poetul acela care a crezut că poate schimba lumea în bine? Poetul acela sincer, cu suflet nobil, care a crezut în cauza cea dreaptă? Poetul acela naționalist, care credea în conspirații mondiale și purta războaie nevăzute cu marii maeștri ai întunecimii și perversiunii? Să-i faceți nebunului statuie!

Ionuț Caragea, 20 iunie 2012

Similare

Din Estul p p p despre Estul p r p
31 mai 2020
în „Comentarii”

A tăcea = tăcut!
11 februarie 2016
în „Invitație la lectură”

Delicatele frumuseți ale vieții, cu sfaturi pentru dragostea vieții, de la o femeie, o americană – Cheryl Strayed
11 martie 2021
în „Comentarii”

Abonare la articole via email

Introduceți adresa de email pentru a primi notificări prin email când vor fi publicate articole noi.

Abonare